

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozieszana dnia 7. czerwca 1890.

93.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z d. 26. maja 1890,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53) o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Paragrafy 1, 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 nie stosują się do czynności prawnych dokonanych przed dniem 1. lipca 1890 ani do spadków i legatów, które przypadły przed dniem 1. lipca 1890.

§. 2.

Postanowienie §. 4go ustawy z dnia 31. marca 1890 zawiera w sobie przepis, że gdy do spadku nieruchomości stosuje się dobrodziejstwo §. 1go, l. 1 tej ustawy, Sąd spadkowy powołany jest wymierzyć opłatę od przeniesienia majątku i że tę opłatę złożyć należy w terminie w §. 26 ustawy o opłatach z dnia

9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) ustanowionym przez przylepienie znaczków stęplowych na wykazie spadku lub na protokole spadkowym.

Do wymierzenia opłaty od spadków, w ustępie powyższym wzmiankowanych, Sąd jest właściwym także wtedy, gdy w spadku znajdują się także ruiny.

Natomiast ustaje właściwość Sądu do wymierzenia opłaty, gdy dobrodziejstwo §. 1, l. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890 stosuje się nie do całego spadku nieruchomości, lecz tylko do pewnej części tegoż.

§. 3.

Warunki, które w myśl §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 są potrzebne do uzyskania dobrodziejstw pod liczbami 1, 2 i 3 wzmiankowanych, według których przenoszoną nieruchomością powinien być budynek, przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą sam właściciel lub jego rodzina przy pomocy lub bez pomocy sług lub wyrobników uprawiała, odnoszą się do dotyczonego właściciela nieruchomości i przeto uważa je należy za dopełnione, jeżeli oddawca a względnie spadkodawca owe nieruchomości aż do dnia zawarcia kontraktu albo aż do dnia przypadnięcia spadku zamieszkiwał, używał lub uprawiał w sposób w §. 1ym ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiankowany.

§. 4.

Przez wyrażenie „budynek przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany”, mieszczące się w §. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890, rozumieć należy zwyczajnie trwałe, chociażby tylko częściowe zamieszkiwanie lub używanie.

Przeto dobrodziejstwa §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie mogą być przyznane w tych przypadkach, w których właściciel budynku będącego przedmiotem przeniesienia z powodów osobistych, jak się to dzieje np. z willami, zamieszkuje go lub używa tylko przemijająco lub czasowo.

Natomiast gdy się przenosi własność budynków, które z powodów ekonomicznych tylko czasowo są zamieszkiwane lub używane, jak np. chaty pasterzy alpejskich, wyciskarnie, stosowanie dobrodziejstw §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie jest wykluczone.

§. 5.

Okoliczność, że przemijająco właściciel nie może w sposób w ustawie z dnia 31. marca 1890 przepisany, zamieszkiwać, używać lub uprawiać przenoszonej nieruchomości tylko z powodu pociągnięcia onejże do egzekucji, z powodu nieletności, kurateli lub innych niewolących stosunków (np. służby wojskowej, choroby itp.), nie wyklucza stosowania dobrodziejstw rzeczonego §. 1go.

§. 6.

Jeżeli zachodzą wątpliwości co do istnienia warunków w §. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisanych, urząd właściwy do wymierzenia opłaty a względnie Sąd spadkowy (§. 2 niniejszego rozporządzenia), niezawise od obowiązku strony do udowodnienia okoliczności, mniejszy wymiar opłat uzasadniających, winien w ogólności zasięgnąć zdania przełożonego gminy, w której owa nieruchomość leży, co do istotnych okoliczności, mających wpływ na przyznanie dobrodziejstw.

Jeżeli przełożony gminy nie wyda żądanej opinii, albo, jeżeli powstaną przeciw tej opinii wątpliwości, albo, jeżeli urząd z szczególnych powodów uzna za stosowne odstąpić od zasięgania opinii urzędu gminnego, owe istotne okoliczności można zbadać w inny sposób, np. przez wysłuchanie doradców poufnych, albo przez wezwanie innych korporacji na zaufanie zasługujących, np. reprezentacyj powiatowych, towarzystw rolniczych powiatowych itp. lub Władz administracyjnych, do wydania opinii.

§. 7.

Dobrodziejstwa §. 1go, liczby 1, 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 stosują się tylko wtedy, gdy wartość wszystkich nieruchomości, będących przedmiotem jednego przeniesienia nie przekracza granic wartości w tym §. 1 ustanowionych, to jest 500 zł. a względnie 4000 lub 8000 zł. i nadto w przypadkach liczby 1, wartość całego czystego majątku nie przewyższa 500 zł. a mianowicie zawsze tylko tych nieruchomości, przedmiotem jednego przeniesienia będących, które oddający a względnie spadkodawca zamieszkiwał, używa lub uprawiał w sposób w tym §. 1 wzmiarkowany.

§. 8.

Gdy przenoszone są idealne udziały nieruchomości, dobrodziejstwa §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 przyznane być mogą tylko w tym razie, jeżeli wartość owych nieruchomości, których udziały idealne są przenoszone, nie przekracza granic wartości w §. 1 ustanowionych, t. j. 500 zł. a względnie 4000 zł. lub 8000 zł.

§. 9.

Dwie lub więcej osób, które niepodzielnie nieruchomości nabywają, uważać należy w myśl ustawy 6go, lit. b Uwag wstępnych do taryfy ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) za jedną osobę. Te kilka osób mogą więc ubiegać się o dobrodziejstwo §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 tylko wtedy, gdy nietylko owe idealne udziały lecz także nieruchomość, którą wspólnie nabyli, nie przekracza wartości pod liczbami 1, 2 i 3 przerzeczonego §. 1go wzmiarkowanego.

§. 10.

Według §. 5go ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisy ogólne ustaw o opłatach stęplowych i bezpośrednich stosują się także do przeniesień w §§. 1—3 ustawy powyższej wzmiarkowanych o tyle, o ile ustawa ta nie przepisuje wyraźnie odstępstwa od tych postanowień ogólnych.

Przeto we względzie przeniesień tych zachowywać należy mianowicie:

Przepisy, tyczące się oznaczania wartości nieruchomości (§. 50 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, artykułu III ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, rozporządzenie z dnia 25. stycznia 1884, Dz. u. p. Nr. 18 i §. 13 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17);

rozporządzenie cesarskie z dnia 19. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 53), jednakże, gdy chodzi o przeniesienie w §. 1 wzmiarkowane, z wyłączeniem punktu 5go §u 2go;

gdy chodzi o przeniesienia w §. 1, liczby 2 i 3, tudzież w §§. 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiarkowanych, przepisy tyczące się darowania opłat od nieruchomości.

§. 11.

Przepisy o stałych opłatach stęplowych od dokumentów, tyczących się czynności prawnych, mających na celu przeniesienie własności lub nieruchomości użytkowania lub używania nieruchomości, stosują się także do przeniesień wzmiarkowanych w §§. 1—3 ustawy z dnia 31. marca 1890.

§. 12.

Przedsiębiorstwom (totalisateur), które na wyścigach, regatach itp. pośredniczą w zakładach, w §. 7 ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiarkowanych, poleca się na zasadzie §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), żeby utrzymywały według wzoru A dziennik każdych wyścigów, każdej regaty itp., który powinien być ściśle zgodny z zapiskami, jakie przedsiębiorstwa czynią dla własnych celów i ma zawierać:

1. Gry, które odbyły się w owym dniu według kolej programowej;
2. jednostki stawek zakładowych według planu gry dozwolone;
3. ilość stawek odnoszących się do każdej jednostki stawkowej;
4. sumę pieniężną stawek odnoszących się do każdej z osobna jednostki stawkowej i razem;
5. kwotę opłaty należącej się według §. 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 od ogólnej sumy stawek.

Dziennik ten oddać należy w przeciagu dni ośmiu po wyścigach lub po regacie, której się tyczy, jako kontrakt, w kasie dochodów niestandardowych (w Wiedniu w kasie taks) razem z opłatą, którą składa się bezpośrednio.

Postanowienia §u 7go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 stosują się także przy wymierzaniu opłaty 5cio procentowej, przepisanej w §. 7 ustawy z dnia 31. marca 1890.

§. 13.

Opłatę przepisaną w §. 8, lit. a ustawy z dnia 31. marca 1890 dla loteryj, których przedmiotem

są towary, kosztowności i efekta a która ma być składana według skali II przed nadaniem prawa do gry a względnie przed wydaniem losów, wymierzać należy nie od pojedynczych stawek lecz od ich sumy ogólnej.

Pozwolenie do loteryj, podlegających opłacie, nie może być wydane przed złożeniem tej opłaty.

Postanowienia przerzeczonego §u 8, lit. a nie uchylają taksy 10procentowej, która według §u 27 patentu loteryjnego z dnia 13. marca 1813 ma być opłacana za pozwolenia do loteryj.

Do loteryj urządзanych publicznie, na które przed dniem 1. lipca 1890 данo pozwolenie, nie stosują się postanowienia przerzeczonego §u 8go, lit. a, lecz postanowienia pozycji 57, B 1, tudzież uwag 1 i 2 pod tą pozycją Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 14.

Opłatę w §. 8, lit. b ustawy z dnia 31. marca 1890 ustanowioną wymierzać należy od wygranych pieniężnych podług kwoty pieniężnej po straceniu wkładki, od wygranych w papierach publicznych w monetach krajowych lub zagranicznych złotych lub zagranicznych srebrnych ze względum na postanowienia §u 51go ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i §u 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) z potrąceniem wkładki do gry.

Przepis ustępu trzeciego rzeczonego §u 8go, lit. b, tyczący się wymiaru opłaty od wygranych, podług stopni wartości wzrastających co 5 zł. nie stosuje się do wygranych, które po straceniu wkładki nie przewyższają kwoty 5 zł., opłatę od tych wygranych wymierzyć należy podług kwoty wygranej bez zaokrąglenia.

Do wygranych zapisy dłużne, połączone z premiami i na pożyczki loteryjne, których ciągnienie odbyło się zanim ustanowiona z dnia 31. marca 1890 weszła w wykonanie, nie stosuje się postanowienia §u 8go, lit. b rzeczonej ustawy, lecz postanowienia pozycji 57 B Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) a względnie do ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 67).

§. 15.

Kasy i osoby, którym poruczona jest wypłata wygranych osiągniętych na loterach rządowych, do których zaliczają się także loterye rządowe dobroczynne, jakoteż wypłata wygranych na loteryi liczbowej,

winny potrącać z wygran opłaty w §. 8, lit. b i c ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisane.

Przedsiębiorcy i gwaranci innych losowań w rzecznym §. 8, lit. b wzmiankowanych, winni w okresie płatności wygran złożyć w kasie dochodów niestałych opłatę od wygran, według planu gry przypadających, opłacie podlegających, z obliczeniem za kontraktvit służącem i z dołączeniem wykazu (konsygnacji) wylosowanych wygran.

§. 16.

Postanowienia §u 11go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie stosują się do donosicieli o wykroczeniach przeciwko ustawom o opłatach stępłowych i bezpośrednich i do imacy przedmiotów tych przekroczeń lub przestępcy, którzy prawa do wynagrodzenia ustawowego nabyli przed dniem 1. lipca 1890.

Schönborn r. w.

Dunajewski r. w.

Wzór A.

(Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa obowiązanego do składania opłaty.)

(Oznaczenie gier i data ich odbycia się.)

W y k a z o p ł a t

przypadających w myśl §u 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53) od zakładów, które na wyścigach, regatach itp. były poczynione za pośrednictwem osobnych przedsiębiorstw (totalisateur).

Oznaczenie gier, które odbyły się dnia . . .	Jednostki stawek według planu gry dozwolone	Ilość	Suma pieniężna		Opłata według §. 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 (5% ogólnej sumy stawek)	U w a g a	
			stawek, odnoszących się do każdej jednostki stawkowej				
			zł.	c.			
np. Numer 1 programu	np. 100 zł. na plac 50 zł. „ „ 25 zł. „ „ itd.	11	1.100	—			
	100 zł. na zwycięstwo 50 zł. „ „ 10 zł. „ „ 5 zł. „ „ itd.						
	Ogólna suma wkładkowa .	17.500	—	875	—		
Numer 2 programu	100 zł. na plac itd.	10	1.000				
	Ogólna suma wkładkowa .						
	Ogólna suma wkładkowa .						
	Zniesienie opłat .						

Podpisy przedsiębiorstwa.

94.

Ustawa z dnia 27. maja 1890,

o ulgach i warunkach do wybudowania kolei miejscowości od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu zapewnienia budowy kolei miejscowości od Fürstenfeldu przez dolinę Safenthal do Hartbergu z odnogą do Neudau, mającej stanowić przedłużenie kolei miejscowości fehringsko-fürstenfeldzkiej, która jest przedmiotem ustawy z dnia 8. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 54), objął al pari za sumę 750.000 zł. w. a. w monecie papierowej pokryte całkowicie akcje pierwszorzędne lit. B spółki akcyjnej, która dla tej kolei miejscowości ma być utworzona.

Przyczynienie się to skarbu państwa zawisa od dopełnienia następujących warunków:

1. że reszta kapitału na budowę uzyskana będzie przez emisję akcji zakładowych za sumę 438.000 zł., której część w kwocie 250.000 zł. obejmie al pari kraj Styria, resztę zaś strony interesowane i przez emisję akcji pierwszorzędnych lit. A w sumie 658.000 zł., którą zabezpiecza strony interesowane bez obciążenia skarbu państwa,

2. że dopóki akcje pierwszorzędne lit. B i akcje zakładowe nie nabędą prawa do pobierania dywidendy, dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych lit. A wymierzana będzie w kwocie nie większej nad pięć od sta i

3. że akcjom pierwszorzędnym lit. B, które Rząd ma objąć, przez koncesjonariuszów lub przedsiębiorców budowy całkowicie pokrytym, co do których prawo głosowania nie może być w statucie scieśnione ani przez ograniczenie go do maksymalnej ilości głosów, ani też względnie do posiadaczy obu innych kategorii akcji, przyznana będzie dywidenda pięcioprocentowa z pierwszeństwem przed akciami zakładowymi.

Artykuł II.

Cenę kupna akcji pierwszorzędnych lit. B, które Rząd ma objąć, zapłacić należy w pięciu ratach rocznych po 150.000 zł.

Jednakże pierwszą z tych rat rocznych zapłacić należy w każdym razie nie przed upływem 1891

roku i dopiero wtedy, gdy według zdania Rządu i według wykazów, które on ma zbadać, można będzie uważać to za zapewnione, że koncesyjny termin dokonania budowy (artykuł III) będzie dotrzymany i że preliminowany kapitał na budowę (artykuł I) będzie dostatecznym.

Rząd płacić ma za niestępłowanemi potwierdzeniami odbioru i winien czuwać nad tem, żeby zapłacone sumy użyte były tylko na cele budowy i urządzenie szlaku kolejowego w artykule I wzmiankowanego.

Artykuł III.

Kolej miejscowości, w artykule I wzmiankowaną, która wybudowana być ma jako miejska ze szlakiem normalnym, skończyć należy i oddać na użytek publiczny w przeciągu lat dwóch, licząc od dnia nadania koncesji.

Artykuł IV.

Gdy Rząd obejmie ruch na kolei miejscowości w artykule I wzmiankowanej, suma ryczałtowa kosztów ruchu oznaczona być może w ten sposób, że dyrekcyja generalna kolei austriackich ruch utrzymująca wymierzy na nią 50 od sta przychodów brutto, oprócz wynagrodzenia, które osobno za dostarczenie środków do ruchu ma być zapłacone.

Artykuł V.

Upoważnia się Rząd do zezwolenia, żeby w razie połączenia się przedsiębiorstwa kolei miejscowości, w artykule I wzmiankowanej, z przedsiębiorstwem kolei miejscowości fehringsko-fürstenfeldzkiej, akcje pierwszorzędne tej ostatniej Spółki akcyjnej w sumie imiennej 602.000 zł. spłacone zostały przez emisję obligacji pierwszorzędnych czteroprocentowych za tę samą sumę, które mają być spłacone w okresie koncesyjnym i winny opiewać na walutę austriacką w monecie papierowej.

W przypadku tym akcje zakładowe, które w myśl artykułu I wypuszczone być mają w sumie imiennej 438.000 zł. na wybudowanie kolei z Fürstenfeldu do Hartbergu, mogą być pod względem prawnym zrównane z akcjami zakładowymi, które przerzeczną Spółka akcyjna wypuściła już w obieg za sumę imienną 450.000 zł.

Obligacje pierwszorzędne, które w myśl powyższego mają być w obieg wypuszczone i będą na zjednoczonych kolejach hipotecznie zabezpieczone, uwalnia się od stępli i opłat za emisję i za zahipotekowanie prawa zastawu na ciałach hipotecznych i wszelkich innych nieruchomościach do ich zabezpieczenia przeznaczonych, jakotęż od podatku do-

chodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakież od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby mocą przyszłych ustaw miał być zaprowadzony a to na lat najwięcej trzydzieści, licząc od dnia emisyi.

Artykuł VI.

Gdyby chodziło o rozszerzenie budowli, zakupna i inne wkłady nie objęte pierwotnym założeniem i urządzeniem kolei, suma akcji pierwszorzędnych lit. A i akcji zakładowych, które w myśl artykułu I. mają być emitowane, tudzież suma obligacji pierwszorzędnych z jednocozonego przedsiębiorstwa, które w myśl artykułu V. w danym razie mają być pozbite, może być za zezwoleniem Rządu według potrzeby powiększona.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń. dnia 27. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

95.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 29. maja 1890,

tyczące się sprawowania nadzoru rządowego nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych.

We względzie nadzoru rządowego nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych, podlegającego w myśl § 59go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody takiemu nadzorowi, stanowi się niniejszym co do sprawowania nadzoru przez ministerstwo spraw wewnętrznych i ministerstwo handlu, że ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie nadzór rządowy pod względem techniczno-asekuracyjnym, tudzież służący

mu w myśl § 16 przerzeczonej ustawy wpływ na ustanawianie opłaty taryfowej, podczas gdy nadzór nad tem, żeby statut dla rzeczonego zakładu obejmujący i wszelkie inne tej ustawy przepisy, które mają być stosowane, były przestrzegane przez rzeczonego zakład ubezpieczenia dla stowarzyszenia zawodowego a względnie przez zarządy kolej żelaznych, które do niego przystąpiły, sprawować będzie bezpośrednio c. k. inspekcja generalna austriackich kolej żelaznych.

Rekursa i zażalenia przeciwko odnośnym orzeczeniom inspekcji generalnej podawać należy do tejże Władzy w przeciągu dni 14 od doręczenia orzeczenia, będącego przedmiotem zażalenia, decyzją zaś względem nich wydawać będzie ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Władz administracyjnych w sprawach, które w §§. 18, 19, 20, 23 i 25 rzeczonej ustawy są przewidziane, przeto toku instancji w tych postanowieniach ustawowych przepisanego trzymać się ma także zakład ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolej żelaznych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

96.

Ustawa z dnia 1. czerwca 1890, o uwolnieniu od stępli i opłat fundacji i nadań na cele naukowe, dobrotelne i humanitarne poczynionych z powodu zaślubin Jej cesarskiej i królewskiej Wysokości najoświecziej Arcyksiężny Maryi Waleryi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Fundacye i akty nadawcze na cele naukowe, dobrotelne i humanitarne, które z powodu zaślubin Jej cesarskiej i królewskiej Wysokości najoświeczej Arcyksiężny Maryi Waleryi już poczynione zostały, lub aż do końca 1890 roku będą jeszcze poczynione, uwalnia się od opłat stęplowych i bezpośrednich, którym podlegają według pozycji 96 a i b taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dziennik ustaw państwa Nr. 89.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

97.**Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,**

zmieniająca ustawę z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się §. 5 ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) i tenże opiewać ma jak następuje:

Podatek czynszowy nakładany być ma na wszystkie stosownie do §. 1go pociągnięte do niego osady i budynki, według ustaw tyczących się nakładania podatku czynszowego i przepisów wykonawczych z ustawami zgodnymi.

Atoli od budynków według §. 1go, lit. b podatku czynszowemu podlegających, których część jest puszczone w najem, opłacać należy jako podatek czynszowy:

- a) kwotę podatku klasowego, która według Taryfy B (§. 8) odpada na części nie puszczone w najem i
- b) kwotę podatku czynszowego, która według wymiaru w §. 6 ustanowionego przypada od czynszu za części składowe w najem puszczone.

Artykuł II.

W załączce B do ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) zamieścić należy następujący nowy ustęp:

„Od chat alpejskich i domów winnicznych, o ile tylko czasowo służą za mieszkanie dla służby ekonomicznej właściciela ziemskiego, nie opłaca się podatku klasowego.”

Artykuł III.

Podatek klasowy od budynków onemuż podlegających, które nie więcej jak dziewięć części

składowych mieszkalnych zawierają i przez rok jeden bez przerwy całkiem były nieużywane, pozwala się odpisać a to według następujących postanowień:

§. 1.

Podatek ma być odpisywany po upływie roku nieużywania, licząc go zwyczajnie od tego terminu płatności podatku, który nastąpił po rozpoczęciu się nieużywania.

§. 2.

O nieużywaniu takiego budynku, jakoteż o rozpoczęciu się używania go naprzeciw, uwiadomić należy w przeciągu dni trzydziestu Władzę I. instancyi wymiaru podatku.

§. 3.

Jeżeli uwiadomienie o nieużywaniu nadesłano Władzy podatkowej dopiero po upływie dni 30, licząc od rozpoczęcia się nieużywania, za rozpoczęcie się nieużywania uważać należy ten dzień, w którym złożono uwiadomienie.

§. 4.

Gdy cały budynek lub jego części zaczną być znowu używane, opłacać należy podatek klasowy od ostatniego przed używaniem naprzeciw terminu płatności podatku.

W przypadku tym można dopiero wtedy zgłosić się znowu z żądaniem odpisania podatku, gdy nieużywanie po przerwie trwało najmniej przez cały rok (artykuł III, ustęp 1).

§. 5.

Przełożeni gmin obowiązani są współdziałać na żądanie Władzy podatkowej w potrzebnych w takich razach stwierdzeniach i badaniach na miejscu i samodzielnie te czynności wykonywać.

§. 6.

Kto za pomocą fałszywego uwiadomienia o nieużywaniu budynku podatkowi klasowemu podlegającego usiłuje wyłudzić odpisanie podatku (§. 1); tudzież kto zaniedba uczynić w czasie właściwym uwiadomienie o używaniu naprzeciw w §. 2 przepisane, zniewolony być ma w myśl Najwyższych postanowień z dnia 29. maja 1835 i z dnia 24. lutego 1846 do zapłacenia podwójnie kwoty niezapłaconego lub zagrozonego podatku.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu
Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

98.

Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,

o uwolnieniu od opłat kontraktów i wszelkich innych dokumentów, które będą spisane na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12 o zalesieniu Karstu w Krainie i na zasadzie ustawy krajowej z dnia 7. maja 1866, Dz. u. kr.

Nr. 32 z r. 1877 o zalesieniu Karstu w Istrii.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Uwalnia się od stępli i opłat umowy, które na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12 o zalesieniu Karstu w księstwie kraifiskiem, tudzież na zasadzie ustawy krajowej z dnia 7. maja 1886, Dz. u. kr. Nr. 32 z r. 1887 o zalesieniu Karstu w margrabstwie istryjskim, komisja do zalesienia zatrzyma z właścicielami gruntów i z uprawnionymi do użytkowania w przedmiocie sposobu zalesienia i zasiłków do tego celu, tudzież kontrakty i ugody, które będą zawarte w przedmiocie nabycia gruntów i wykupu praw użytkowania na rzecz funduszu zalesienia (§. 5 ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885 i §. 4 ustawy krajowej z dnia 7. maja 1886).

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

99.

**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3. czerwca 1890,
o przeistoczeniu c. k. komory pomocniczej II. klasy
w Martinsbruck na komorę pomocniczą I. klasy.**

C. k. komora pomocnicza II. klasy w Martinsbruck, wyposażona upoważnieniami komory pomocniczej I. klasy przeistoczona została stosownie do przyrzeczenia uczynionego w dodatkowym artykule II Traktatu handlowego z Szwajcarią z dnia 23. listopada 1888 (Dz. u. p. Nr. 194) na komorę pomocniczą I. klasy wyposażoną upoważnieniami komory głównej II. klasy i rozpoczęła urządowanie swoje w tym przymiotnie dnia 25. września 1889.

Dunajewski r. w.

100.

**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. czerwca 1890,
tyczące się przyłączenia gminy Magdalówkę do
okręgu Sądu powiatowego skałackiego w Galicyi.**

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Magdalówkę z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego mikulinieckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego skałackiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
999
1000